

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.351/2007/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **Gazdasági és Közlekedési Minisztérium** (1055 Budapest, Honvéd utca 13-15.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes oldalán a Dulin Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Dulin Zsolt ügyvéd által képviselt **I. rendű** és a dr. Mihalik Péter ügyvéd által képviselt **II. rendű** beavatkozók beavatkoztak, a Fővárosi Bíróság 2007. július 5. napján kelt 2.K.30.134/2007/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és a II. rendű alperesi beavatkozónak egyenként 25.000-25.000 (Huszonötezer-Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperesi jogelődMinisztérium a Közbeszerzési Értesítő 2004. május 5-én megjelent számában részvételi felhívást tett közzé hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos közbeszerzési eljárás lefolytatására, az 1995. évi XL. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 70. § (1) bekezdésének e) pontja alapján a minisztérium hivatalos célú utazásaihoz repülő, valamint nemzetközi vasúti és autóbuszjegyek beszerzésére. A részvételi felhívásban a meghívni kívánt ajánlattevők számát négyben határozta meg. A részvételi szakaszban öt társaság nyújtotta be érvényes és alkalmas ajánlatát. Közülük a felperes a keretszámra tekintettel a-t, az I. és a II. rendű beavatkozót, valamint a-t hívta fel ajánlattételre, részükre ajánlati felhívását 2004. július 14-én megküldte. A felhívásban rögzítette, hogy az ajánlattevőkkel a felperes külön-külön tárgyal, az egyes tárgyalásokról készült jegyzőkönyvet a következő tárgyalás előtt megküldi az ajánlattevőnek. Az ajánlattételi határidőre az I-II. rendű alperesi beavatkozó és az..... nyújtotta be ajánlatát, velük a tárgyalást a felperes 2004. augusztus 9-én, 11-én és 24-én lefolytatta. Az egyes tárgyalási fordulókön az ajánlattevők ajánlataikat módosították. A felperes a tárgyalásokról készült jegyzőkönyveket csak a tárgyalás résztvevőjének küldte meg. A 2004. szeptember 9-én megtartott eredményhirdetésen nyertes ajánlatként a..... ajánlatát hirdette ki és vele a szerződést 2004. szeptember 14-én megkötötte.

Az I. rendű alperesi beavatkozó jogorvoslati kérelmére eljár alperes D.610/10/2004. számú határozatával a jogorvoslati kérelemnek részben helyt adott és megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 24. § (1)-(2) bekezdését, ezt meghaladóan a jogorvoslati kérelmet elutasította. Az ajánlatkérőt 2 MFt bírsággal sújtotta. Indokai szerint azzal, hogy a felperes az egyes tárgyalási fordulókön követően az ajánlattevőkkel nem ismertette az ajánlatokban vállalt ellenszolgáltatást és teljesítési határidőt, megsértette a nyilvánosság és az esélyegyenlőség biztosításának alapvető követelményét.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás keretében hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a Kbt. 26. § (6) bekezdése értelmében a meghívásos és a tárgyalásos eljárásra - ha a törvény másképp nem rendelkezik - a nyílt eljárás szabályait kell megfelelően alkalmazni. A nyílt eljárásra irányadó a Kbt. 51. § (3) bekezdése, amely szerint az ajánlatok felbontásakor ismertetni kell az ajánlattevők nevét, székhelyét (lakóhelyét) az általuk kért ellenszolgáltatást és az általuk vállalt teljesítési határidőt. A szabály megfelelő alkalmazása azt jelenti, hogy e követelménynek érvényesülnie kell a tárgyalásos eljárásban is, vagyis minden olyan aktuális ajánlatot, így a módosított ajánlatot is ismertetni kell, amelyre az ajánlatkérő végső döntését alapíthatja. Ezt a kötelezettségét a felperes nem teljesítette, ezért az alperes helyesen állapította meg a jogsértést a felperes terhére. A bírság kiszabását illetően azt fejtette ki, hogy a jogsértés megállapítása mellett a bírság kiszabása kötelező volt, az alperes határozata megfelelt a Kbt. 88. § (4)-(5)

bekezdéseinek, az eset összes körülményeinek mérlegelése helyes és okszerű volt, annak felülmérlegelésére nem volt lehetőség.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel elsődlegesen annak megváltoztatása, a jogsértés és a bírság mellőzése, másodlagosan a bírság mérséklése és perköltség megállapítása iránt. Azzal érvelt, hogy a Kbt. 26. §-ának (6) bekezdésében írt „megfelelően” kifejezés alkalmazása kodifikációs-technikai eszköz, amelynek segítségével a jogalkotó a szabályozás megismétlését kerülte el. Kifejtette, hogy a Kbt. 51. §-ában írt szabályozásnak a visszaélés veszélyének kiküszöbölése a célja. A nyílt eljárásban az ajánlattételi határidő lejártával egybeeső bontás az ajánlattevők ajánlati kötöttségét teremti meg és körvonalazza valamennyi ajánlattevő számára az ajánlatkérői döntés alapját képező versenyhelyzetet. A tárgyalásos eljárásban ez a szabály azért nem érvényesül, mert az ajánlati kötöttség nem áll be, hiszen az ajánlatok releváns elemei a tárgyalási fordulókat követően megváltoztathatók. A jogalkotói cél, a visszaélések kiküszöbölése a tárgyalásos eljárásban már azzal megvalósul, hogy az érvényes ajánlatot tevők az első ajánlatok bontásakor megismerik potenciális versenytársaikat, miután pedig a versenyhelyzet nem tekinthető véglegesnek, a visszaélés az ajánlatok módosítása tekintetében kizárt. Vitatta azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy a nyílt és tárgyalásos eljárásban egyaránt érvényesülnie kell annak a jogalkotói célnak, hogy az ajánlattevők ugyanazokat a lényeges adatokat megismerjék, amelyekre az ajánlatkérő döntését alapozza. Vitatta, hogy az ismertetés elmaradása önmagában alapot adhatna a Kbt. alapelvi sérelmének megállapítására. Az egyes ajánlattevőket illetően nem tanúsított diszkriminatív magatartást, az esélyegyenlőség biztosítása kizárólag az egyes ajánlattevők relációjában értelmezhető, ezért magatartásával az alapelvet tiszteletben tartotta, a verseny tisztaságát biztosította.

Másodlagos fellebbezési kérelme indokaként kereseti előadása fenntartásával arra hivatkozott, hogy a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések alapján már nem kötelező a bírság kiszabása, hanem lehetőség csupán. Ennek azért van jelentősége, mert az új Kbt. nem jelent új eljárási rezsimet, a szabályozás elvei és célkitűzései változatlanok, a törvény a bevezetendő kiigazításokkal és új szabályokkal jobban kívánja szolgálni azokat a célokat, amelyeket kitűzött.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság megalapozott és helytálló jogi következtetésen alapuló, részletesen megindokolt ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Az I. rendű alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A II. rendű alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a Kbt. 51. § (3) bekezdésének megfelelő alkalmazása azt jelenti, hogy minden módosított ajánlat tekintetében fennáll az ajánlatkérőnek az a kötelezettsége, hogy azokat ismertesse az ajánlattevővel. Ennek elmulasztása a Kbt. szabályainak megsértéséhez vezet. A bírság kiszabását illetően az alperes

határozatában kifejtett és az elsőfokú bíróság által is elfogadott érvek elfogadását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy miként értelmezendő a Kbt. 70. §-a szerinti tárgyalásos eljárásban a nyílt eljárás szabályainak megfelelő alkalmazása, figyelemmel a Kbt. 51. § (3) bekezdésére. Az elsőfokú bíróság a kérdést helytállóan válaszolta meg, az általa kifejtettekkel a Fővárosi Ítéltábla az alábbi kiegészítéssel ért egyet:

A Kbt. 70. §-ának (1)-(3) bekezdése határozza meg azokat az eseteket, amikor az ajánlatkérő beszerzési igényétől függően tárgyalásos eljárást alkalmazhat. A 71. § tartalmazza a tárgyalásos eljárás speciális szabályait, és meghatározza, hogy mely - a nyílt vagy az előminősítési eljárásra irányadó - szabályok nem alkalmazhatók. A Kbt. 71. § (3) bekezdése kifejezett rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy a Kbt-nek a nyílt közbeszerzési eljárás lefolytatására vonatkozó egyéb rendelkezéseit a (4)-(6) bekezdésben, valamint a 71/A. és 71/B -ban foglalt eltérésekkel alkalmazni kell. A (4) bekezdés az ajánlati felhívásnak a nyílt eljáráshoz képest speciális adattartalmát, az (5) bekezdés az ajánlattételre vonatkozó határidők Kbt-ben meghatározott legrövidebb tartama érvényesülésének hiányát, míg a (6) bekezdés az eljárás eredményének kihirdetésére vonatkozó speciális szabályait tartalmazza. A szabályozás rendszeréből következik, hogy nemcsak az eljárás fajtáira vonatkozó általános szabályozásban megjelenő Kbt. 26. § (6) bekezdése, hanem speciálisan a tárgyalásos eljárásra vonatkozó Kbt. 71. § (3) bekezdése is visszautal azokra a nyílt eljárásban irányadó szabályokra, melyeknek a tárgyalásos eljárásban is érvényesülniük kell. A Kbt. 25. §-a alapján a közbeszerzési eljárás e törvényben meghatározott szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben azt e törvény kifejezetten megengedi. A 71. § (4)-(6) bekezdésében megfogalmazott eltérések az ajánlatok felbontásáról rendelkező általános szabályokat nem érintik, ebből következően a nyílt eljárásra irányadó szabályozásnak érvényesülnie kell - az eljárás jellegéből fakadó sajátossággal - a tárgyalásos eljárásban is. A Kbt. szabályozásának kógens jellegéből következően szükségtelen jogalkotói cél keresése, amikor tételes rendelkezés szól a megfelelő alkalmazásról. A Kbt. 51. § (3) bekezdésének megfelelő alkalmazása azt jelenti, hogy minden tárgyalási fordulót követően a releváns, értelemszerűen a jogszabály e rendelkezésében felsorolt olyan adatokat, amelyek az egyes fordulókkal változhatnak ismertetni kell, függetlenül attól, hogy az ajánlattevő azon változtatott-e vagy sem. Önmagában a változás lehetősége ugyanis az alapelvek maradéktalan érvényesülését csak akkor biztosítja, ha az ajánlattevők egymás ajánlatának általuk megismerhető adatairól biztos információhoz jutnak.

Nem volt megalapozott a bíróság mellőzésére, illetve mérséklése irányuló fellebbezés sem. A felek által nem vitatottan alkalmazandó Kbt. rendelkezései szerint kellett a jogorvoslati kérelem megalapozottságát megítélni. A 2001. évi LXXIV. törvény 151. § (1) bekezdésével módosított - 2002. január 1-től hatályos -

Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontja szerint az alperes bíróságot köteles kiszabni a törvény szabályait megszegő, illetve a nyilvánvaló jogsértés ismeretében szerződést kötő szervezettel és a jogsértésért, illetve a szerződéskötésért felelős személlyel és szervezettel szemben. E rendelkezés alapján az alperesnek nem volt mérlegelési jogköre a bíróság alkalmazását illetően. E tekintetben a felperesnek az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből levezethető jogállamiság és jogbiztonság követelményével össze nem egyeztethető érvelése nem elfogadható. Figyelmen kívül kell hagyni a Kbt. szabályozásának alakulását, a szabályozás elvei és célkitűzései változatlanóságát, mert mindaddig, amíg a szabályozás elvei és célja a jogszabály konkrét rendelkezéseiben érvényesül, azt alkalmazni kell. Attól bármely jogalkotói célkitűzésre hivatkozással eltérni igen veszélyes precedenst teremt, a hatályos normaszöveg figyelmen kívül hagyását jelenti, amely a jogbiztonságot veszélyezteti.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az alperessel egyezően, hogy a jogsértés megállapítása szükségszerűen, kötelezően magával hozta a bíróság kiszabását, az alperes az összecszerűség meghatározásakor a mérlegelés szempontjainak kellő indokát adta, határozatából a mérlegelés okszerűsége is megállapítható, felülmérlegelésnek és ezért a bíróság mérséklésének nem volt helye.

Mindezen indokbeli kiegészítéssel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (3) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperest a Pp. 78. § (1)-(2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes és a II. rendű alperesi beavatkozó másodfokú perköltségének megfizetésére.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. február 20. napján.

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, . Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő